ARREST VAN HET HOF
2 februari 1988 *

In zaak 162/86,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, te Londen, in het aldaar aanhangig geding tussen

Livestock Sales Transport Ltd en **P. M. Johnson Esq.**

en

Intervention Board for Agricultural Produce,

om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van de verordeningen van de Commissie nrs. 3451/85 van 6 december 1985 (PB 1985, L 328, blz. 23) en 9/86 van 3 januari 1986 (PB 1986, L 2, blz. 14), tot wijziging van verordening nr. 1633/84 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de variabele slachtpremie voor schapen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, waarnemend voor de president, O. Due en G. C. Rodríguez Iglesias, kamerpresidenten, T. Koopmans, K. Bahlmann, R. Joliet en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: D. Louterman, administrateur

* Procestaal: Engels.

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— Livestock Sales Transport Ltd en P. M. Johnson, verzoeksters in het hoofdgeding, voor de schriftelijke procedure vertegenwoordigd door C. Holme, bijgestaan door S. Isaacs, en ter terechtzitting door S. Isaacs;

— Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, voor de schriftelijke procedure vertegenwoordigd door B. E. McHenry, bijgestaan door G. Barling, en ter terechtzitting door G. Barling;

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, voor de schriftelijke procedure en ter terechtzitting vertegenwoordigd door D. G. Lawrence;

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 3 juni 1987,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 21 oktober 1987,

het navolgende

Arrest

1 Bij beschikking van 22 mei 1986, ingekomen ten Hove op 4 juli daaraanvolgend, heeft de High Court of Justice of England and Wales te Londen het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de geldigheid van de verordeningen van de Commissie nrs. 3451/85 van 6 december 1985 (PB 1985, L 328, blz. 23) en 9/86 van 3 januari 1986 (PB 1986, L 2, blz. 14), beide tot wijziging van verordening nr. 1633/84 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de variabele slachtpremie voor schapen.

2 Die vraag is gerezen in een geschil tussen Livestock Sales Transport Ltd (hierna: LST) en P. M. Johnson & Son (hierna: Johnson), en de Intervention Board for Agricultural Produce (hierna: IBAP).

3 LST is een vennootschap in Kent, die vlees en levend slachtvee uit het Verenigd Koninkrijk uitvoert. Johnson is de producent van het schapevlees in geding. De IBAP is in het Verenigd Koninkrijk belast met de heffing van de clawback, die de exporteurs over de uitvoer van schapevlees moeten betalen.

4 In februari 1986 verkocht Johnson een bepaalde hoeveelheid schapevlees die niet in aanmerking kwam voor de variabele slachtpremie voor export aan LST, die het vlees inderdaad uitvoerde. Bij op 12 maart 1986 gedateerde facturen vorderde de IBAP van LST een bedrag gelijk aan het bedrag van de variabele slachtpremie, dat naar haar zeggen over de uitgevoerde partijen verschuldigd was.

5 LST en Johnson stelden beroep in bij de High Court of Justice, Queen's Bench Division, en verzochten om een verklaring voor recht, dat LST over de uitvoer van de betrokken produkten geen clawback verschuldigd is, daar de communautaire bepalingen waarop de IBAP zich baseert, ongeldig zijn. Verzoeksters in het hoofdgeding hebben in wezen gesteld, dat de verordeningen nrs. 3451/85 en 9/86 van de Commissie:

a) onverenigbaar zijn met het discriminatieverbod van artikel 40, lid 3, EEG-Verdrag;

b) onverenigbaar zijn met het vrije verkeer van goederen;

c) door de Commissie zijn vastgesteld zonder dat deze daartoe bevoegd was op grond van artikel 9, lid 3, van verordening nr. 1837/80, zoals gewijzigd;

d) niet aan de motiveringsplicht van artikel 190 EEG-Verdrag voldoen.

6 Van oordeel dat de procedure een vraag betreffende de geldigheid van bepalingen van gemeenschapsrecht deed rijzen, heeft de High Court of Justice besloten, de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof van Justitie de volgende prejudiciele vraag te stellen:

„Zijn de verordeningen van de Commissie nrs. 3451/85 van 6 december 1985 en 9/86 van 3 januari 1986, beide tot wijziging van verordening nr. 1633/84 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen inzake de variabele slachtpremie voor schapen, ongeldig voor zover zij bepalen, dat een aan de variabele slachtpremie gelijk bedrag (clawback) als bedoeld in artikel 9, lid 3, van verordening nr. 1837/80 van de Raad moet worden geheven over dieren waarvoor de variabele premie niet kan worden toegekend ?"

7 Voor een nadere uiteenzetting van de feiten, het procesverloop en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG ingediende opmerkingen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting.

8 Om de geldigheid van de bestreden bepalingen van de verordeningen nrs. 3451/85 en 9/86 te beoordelen, moet worden nagegaan of zij zijn vastgesteld in het kader van de bevoegdheden die de Commissie ontleent aan artikel 9, lid 3, van verordening nr. 1837/80 van de Raad van 27 juni 1980 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schape- en geitevlees (PB 1980, L 183, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening nr. 871/84 van 31 maart 1984 (PB 1984, L 90, blz. 35).

9 Gelijk het Hof overwoog in zijn arrest van heden in zaak 61/86 (Verenigd Koninkrijk/Commissie, Jurispr. 1988, blz. 431), waarvan een afschrift bij dit arrest is gevoegd, kunnen de bewoordingen van genoemd artikel 9, lid 3, niet aldus worden uitgelegd, dat zij de Commissie een bevoegdheid toekennen om te bepalen, dat over dieren en produkten waarvoor geen variabele slachtpremie is betaald, bij het verlaten van regio 5 een aan die premie gerelateerd bedrag moet worden geheven. Waar de heffing van een bedrag bij uitvoer naar een andere Lid-Staat in beginsel het vrije verkeer van goederen belemmert, vormt artikel 9, lid 3, een afwijking van de grondbeginselen van iedere gemeenschappelijke marktordening en moet het derhalve eng worden uitgelegd.

10 Mitsdien moet de gestelde vraag aldus worden beantwoord, dat de verordeningen nrs. 3451/85 en 9/86 ongeldig zijn voor zover zij bepalen, dat bij uitvoer naar een andere Lid-Staat een aan de variabele slachtpremie gerelateerd bedrag moet worden geheven over dieren en produkten waarvoor die premie niet kan worden toegekend.

Kosten

11 De kosten door de regering van het Verenigd Koninkrijk en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende op de door de High Court of Justice of England and Wales, te Londen, bij beschikking van 22 mei 1986 gestelde vraag, verklaart voor recht:

De verordeningen van de Commissie nrs. 3451/85 van 6 december 1985 en 9/86 van 3 januari 1986, beide tot wijziging van verordening nr. 1633/84 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen inzake de variabele slachtpremie voor schapen, zijn ongeldig voor zover zij bepalen, dat bij uitvoer naar een andere Lid-Staat een aan de variabele slachtpremie gerelateerd bedrag moet worden geheven over dieren en produkten waarvoor die premie niet kan worden toegekend.

Bosco Due Rodríguez Iglesias

Koopmans Bahlmann Joliet Schockweiler

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 2 februari 1988.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart